

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย
Suan Sunandha Academic & Research Review

การจัดสวัสดิการให้นักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทย

รุ่งวิวรรณ สิงพรหม¹, อำพร ศรียาภัย², สุพิตร สมาชิกโต³

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์^{1,2,3}

E-mail: feduapsp@ku.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ศึกษาสถานภาพความเป็นอยู่ปัจจุบันของนักกีฬาโอลิมปิก เพื่อจัดทำแนวทางในการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้บริหารระดับนโยบายของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และองค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้องกับการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก จำนวน 20 คน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ จำนวน 77 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีลักษณะเป็นอัตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการคำนวณค่าความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) เพื่อหาค่าความแม่นยำเชิงเนื้อหา (content validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธีของครอนบาช (Cronbach's Alpha Correlation Coefficient) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติค่าความถี่ (frequency) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และค่าร้อยละ (percentage) ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาโอลิมปิกไทยยังไม่มี ความมั่นคงในชีวิตเท่าที่ควร มีความต้องการการส่งเสริมสวัสดิการเพื่อบำรุงขวัญกำลังใจของนักกีฬาและสร้างความมั่นคงในชีวิต ทั้งผู้บริหารองค์กรกีฬาและนักกีฬามีความต้องการสวัสดิการสำหรับนักกีฬาโอลิมปิกอยู่ในระดับมาก ไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 5 ด้าน ตามลำดับความสำคัญ คือ ด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ด้านความมั่นคงและปลอดภัย ด้านสุขภาพอนามัย และด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ สำหรับแนวทางในการจัดสวัสดิการให้นักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทยทั้ง 5 ด้าน เพื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลเป็นรูปธรรม รัฐบาลควรจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบวางนโยบายและ

ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม) ๒๕๖๔

Volume 15 Number 2 (July-December) 2021

วารสารสนนันทวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

แนวทางการปฏิบัติในการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกโดยตรง และมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการให้อาชีพที่มั่นคงแก่นักกีฬาภายหลังเลิกเล่นกีฬา ดูแลเรื่องการประกันสุขภาพ สร้างความมั่นคงและความปลอดภัย เพื่อให้ให้นักกีฬาโอลิมปิกไทยได้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข มีคุณภาพ โดยไม่เป็นการระดมของครอบครัวของสังคมและของประเทศชาติ

คำสำคัญ : การจัดสวัสดิการ, นักกีฬาโอลิมปิก, แนวทาง

วารสารสนวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

Welfare Provision for Thai Olympians

Rungviwan Singprom¹, Amphorn Sriyabhaya², Supitr Samahito³

Faculty of Sports Sciences, Kasetsart University^{1,2,3}

E-mail: feduapsp@ku.ac.th

ABSTRACT

This research aims to examine the current status of Thai Olympians and provide welfare management guidelines for their benefit. The sample population consisted of 20 policy-level executives from sport associations under the Sports Authority of Thailand which had sent Thai sportsmen to the Olympics and executives from sports organizations involved in sending athletes to the Olympic Games. Include of 77 Olympians. The samples were selected using the purposive sampling technique. The research tools used were interview and questionnaire with 4-point Likert Scales. The index of Item-Objective Congruence was the procedure used in evaluating the questionnaire's content validity, while the Cronbach's alpha correlation coefficient was the measure used to assess the reliability. The quantitative data were evaluated using frequency, mean, standard deviation, and percentage. From the research results, it was found that Thai Olympians still do not have the stability in their lives that they should, and there is still a need for welfare promotion to support the athletes' morale and to build life stability for them. Both the executives and the Olympians had similar levels of requirements in all aspects, including profession and career, education, security, safety, health, and consultation. These were the aspects that indicated "strongly required." Among all the aspects, "profession career" was the most strongly required, while "consultation" was the least. To effectively provide guidelines for practical benefits in all five aspects, the government should establish a working unit to be responsible for policy planning as well as guidelines for the provision of Olympians' allowances. In addition, the government should closely

วารสารสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

coordinate with both governmental and private organizations to provide professions/careers with lasting futures for the Olympians. Ultimately, the government should care for the Olympians' after-retirement lives in aspects including health insurance, security, and safety in order that they can have good quality of life, not being burdensome to the family and society or the overall nation.

Keywords: Welfares Provision, Thai Olympians, Guidance

บทนำ

กีฬาโอลิมปิกเป็นมหกรรมกีฬาที่แข่งขันกันระหว่างประเทศ ถูกมองว่าเป็นการแข่งขันกีฬาที่ยิ่งใหญ่และสำคัญในระดับโลก กีฬาโอลิมปิกสมัยใหม่มีกำเนิดมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1896 (พ.ศ.2439) จัดแข่งขันขึ้นครั้งแรก ณ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ และจัดต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบันกว่าสามสิบครั้ง มีการแข่งขันทั้งแบบฤดูหนาวและฤดูร้อน โดยจัดขึ้นในทุก ๆ 4 ปี ผลัดกันระหว่างกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนกับโอลิมปิกฤดูหนาว ห่างกันทุก ๆ 2 ปี ปัจจุบันมีประเทศที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันมากกว่า 200 ประเทศ มีชนิดและประเภทของกีฬาที่หลากหลายจำนวนแตกต่างกันไปตามยุคสมัย ดังในโอลิมปิกฤดูร้อน รีโอ 2016 จัดแข่งขันจำนวน 28 ชนิดกีฬา และโตเกียว 2020 ก็จะมีการแข่งขันกีฬาถึง 33 ชนิด นักกีฬาโอลิมปิกนับเป็นบุคคลสำคัญของการแข่งขัน การที่นักกีฬาจะคว้าเหรียญโอลิมปิกได้สำเร็จนั้น ไม่ว่าจะเป็นเหรียญใด หรือการได้สิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน นักกีฬาต้องฝ่าฟันอุปสรรคมากมาย ซึ่งก่อนที่นักกีฬาจะมาเป็นนักกีฬาโอลิมปิกได้ต้องใช้ความพยายาม ขยัน อดทน และทุ่มเทให้กับการฝึกซ้อมเป็นอย่างมาก บางคนต้องเสียสละเรื่องการศึกษา บางคนต้องเสียสละเรื่องการทำงาน เพื่อที่จะเข้าไปสู่การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกให้ได้ โดยเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์โอลิมปิก (Olympic movement) ทุก ๆ ประเทศจะให้ความสำคัญกับนักกีฬาโอลิมปิกเป็นหลัก เพราะนักกีฬานั้นเป็นตัวแทนของประเทศชาติที่ไปแสดงศักยภาพ ความสามารถ และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ ดังนั้นจึงควรมีการตอบแทนหรือดูแลนักกีฬาในระยะยาว เช่น ติดตามให้การช่วยเหลือว่าพวกเขาไปทำอะไร อยู่ที่ไหน เพราะบางคนอาจจะเจ็บป่วยหลังจากที่เขาฝึกซ้อมและใช้ร่างกายอย่างหนัก เช่น นักกีฬามวยสากล เพียวร์ พุนธรัตน์ ผู้ซึ่งได้รับเหรียญรางวัลโอลิมปิกคนแรกของไทย ป่วยเป็นโรคเอแอลเอส (Amyotrophic Lateral Sclerosis: ALS) ทำให้เกิดกล้ามเนื้ออ่อนแรงทั่วร่างกาย เป็นโรคที่เกิดจากการเสื่อมสภาพของเซลล์ประสาทในสมองและไขสันหลัง สาเหตุสำคัญมาจากการบวมซ้ำของเซลล์ประสาทที่เกิดจากการฝึกซ้อมและต่อสู้ในเกมส์กีฬาเป็นเวลานาน นอกจากนี้ยังมีนักกีฬามวยที่ป่วยเป็นพาร์กินสัน (Parkinson's disease) ซึ่งเป็นโรคทางสมองที่เกิดจากเซลล์ประสาทในบางตำแหน่งมีการตายโดยไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด ทำให้โดพามีน (dopamine) สารสื่อประสาทในสมองตายและลดจำนวนลง ส่งผลให้การควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายผิดปกติ ร่างกายของผู้ป่วยจะเกิดอาการสั่นขณะพัก

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

(resting tremor) ร่างกายมีสภาพแข็งแรง แข็งแรง เคลื่อนไหวช้าลง และสูญเสียการทรงตัว ส่งผลให้เคลื่อนไหวลำบาก และการทรงตัวขาดความสมดุล (ชวนชม พิษพันธ์ไพศาล, 2558, น.111-116) สำหรับการฝึกซ้อมอย่างหนักของนักกีฬามวย จะเกิดการกระแทกที่ศีรษะบ่อย ๆ มีส่วนทำให้เป็นโรคดังกล่าวนี้ได้ ในฐานะที่นักกีฬาให้ความทุ่มเททั้งชีวิตทำหน้าที่ให้ประเทศชาติ ถือว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่ช่วยในการจรรโลงใจการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เพราะถ้าไม่มีนักกีฬาโอลิมปิก โอลิมปิกเกมส์ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ จึงควรมีการดูแลรับผิดชอบนักกีฬาเหล่านั้นให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้ ทำให้ Jacques Rogge (2002) ประธานคณะกรรมการโอลิมปิกนานาชาติ (IOC President) ได้กล่าวไว้ก่อนที่จะหมดวาระว่า “...อาชีพรหลังจากการเล่นกีฬาและการกลับไปสู่สังคมปกติเป็นเรื่องสำคัญสำหรับคณะกรรมการโอลิมปิกนานาชาติ (IOC) แต่คณะกรรมการโอลิมปิกนานาชาติ เพียงองค์กรเดียวไม่สามารถทำทุกอย่าง เพราะมีนักกีฬาหลายแสนคนทั่วโลก อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการโอลิมปิกนานาชาติจะสร้างเครือข่ายเพื่อกระตุ้นให้นานาชาติได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดสวัสดิการให้แก่ นักกีฬาที่เลิกเล่นจากกีฬาโอลิมปิก เรามีเครือข่ายของคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ (NOCs) ในหลายประเทศ มีทั้งรัฐบาลที่คอยสนับสนุนด้านการศึกษาในระหว่างที่เล่นกีฬา แต่สิ่งสำคัญก็คือ นักกีฬาต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองและเตรียมความพร้อมชีวิตหลังเลิกเล่น...”

ในส่วนของประเทศไทยได้ส่งนักกีฬาไทยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งแรก ในโอลิมปิกเกมส์ครั้งที่ 15 ที่กรุงเฮลซิงกิ ประเทศฟินแลนด์ เมื่อปี ค.ศ.1952 (พ.ศ.2495) นับถึงปัจจุบันเป็นจำนวน 16 ครั้ง ในโอลิมปิกเกมส์ครั้งที่ 31 ริโอ 2016 (พ.ศ.2559) จัด ณ เมืองริโอเดจาเนโร สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล นักกีฬาโอลิมปิกที่เข้าร่วมการแข่งขันมาแล้วมีจำนวน 482 คน เป็นนักกีฬาชาย 354 คน และนักกีฬาสตรี 128 คน ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันจำนวน 30 เหรียญ ประกอบด้วย เหรียญทอง 9 เหรียญ เหรียญเงิน 8 เหรียญ และเหรียญทองแดง 13 เหรียญ สำหรับนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ส่วนใหญ่ได้รับชื่อเสียงและเงินรางวัล และมีเงินเดือนให้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยมีจำนวนเงินตามลำดับของเหรียญที่ได้รับ ซึ่งเป็นเงินรางวัลที่ใช้ได้ไม่นานก็จะหมดไป ในช่วงที่นักกีฬาได้รับเหรียญรางวัลกลับมา ชาวไทยทั้งประเทศก็จะให้ความสนใจ ชื่นชม ให้การดูแลและส่งเสริม แต่เมื่อเวลาผ่านไปการดูแลและส่งเสริมที่ต่อเนื่องก็ขาดหายไป สำหรับนักกีฬาที่ไม่ได้รับ

ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม) ๒๕๖๔

Volume 15 Number 2 (July-December) 2021

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

เหรียญรางวัลจากการแข่งขันก็จะไม่ได้รับสวัสดิการอะไรเป็นค่าตอบแทนเลย ในฐานะที่เป็นนักกีฬาทำงานรับใช้ชาติ ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศไทยไปสร้างชื่อเสียงในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่เป็นเวทีในระดับโลก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาหาแนวทางการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทย เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาจัดระบบช่วยเหลือนักกีฬาโอลิมปิกทั้งที่ยังเป็นนักกีฬาและที่เลิกเล่นไปแล้ว เพื่อการพัฒนานักกีฬาในระยะยาว เป็นการส่งเสริมสวัสดิการเพื่อบำรุงขวัญและกำลังใจของนักกีฬา และที่สำคัญยิ่ง คือ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านสวัสดิการที่เป็นรูปธรรมและมีระบบครบวงจร ซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นคงให้นักกีฬา การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของนักกีฬาทั้งหมดที่เป็นกำลังคนทางการกีฬาของชาติและหลังจากรับใช้ชาติ นับเป็นการทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ประเทศที่มีความยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันของนักกีฬาโอลิมปิกไทย
2. เพื่อจัดทำแนวทางในการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร (documentary research) การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและเนื้อหาสาระที่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือตามหลักวิชาการ มีขั้นตอนการดำเนินงานดังรายละเอียดต่อไปนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ค้นคว้าและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการให้นักกีฬา จากตำรา เอกสาร ผลการวิจัย เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
2. พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักกีฬา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (stakeholder) เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการให้นักกีฬาโอลิมปิก

ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม) ๒๕๖๔

Volume 15 Number 2 (July-December) 2021

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

3. สร้างแบบสอบถาม และหาคุณภาพของแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 2 ชุด คือ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสมาคมกีฬา และองค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้องกับการส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และสำหรับนักกีฬาโอลิมปิก โดยเนื้อหาของแบบสอบถามมี 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (check list) โดยการเลือกข้อมูลจากที่กำหนดให้ ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกไทย โดยจัดทำแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ คือ ต้องการมาก ต้องการน้อย และไม่ต้องต้องการ ส่วนที่ 3 การจัดลำดับความสำคัญในจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกไทย โดยกำหนดให้จัดลำดับตามความสำคัญ 5 ลำดับ ตามความสำคัญจากมากไปหาน้อย และส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดทำแนวทางการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทย เป็นแบบสอบถามที่มีข้อคำถามปลายเปิด (open ended form) เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

4. เก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) จากประชากรที่เป็นผู้บริหารในสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและองค์กรกีฬาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และนักกีฬาไทยที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก โดยใช้หลักการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ บุญชุม ศรีสะอาด (2560, น.228) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 97 คน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

4.1. ผู้บริหารระดับนโยบายของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และองค์กรกีฬาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก จำนวน 20 คน

4.2 นักกีฬาโอลิมปิกไทยที่สามารถติดต่อได้ในขณะนี้ จากชนิดกีฬาที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ตั้งแต่ครั้งที่ 15 - ครั้งที่ 31 (ค.ศ.1952-2016) ประกอบด้วยนักกีฬาวัยน้ำ ยิงธนู กรีฑา แบดมินตัน มวยสากล จักรยาน ฟันดาบ ฟุตบอล กอล์ฟ ยูโด เรือพาย เรือใบ วินด์เซิร์ฟ ยิงปืน ยิงเป้าบิน เทเบิลเทนนิส เทควันโด เทนนิส ยกน้ำหนัก) จำนวน 77 คน

5. วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย และจัดทำแนวทางในการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทย โดยการเขียนเป็นความเรียงเชิงพรรณนา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) จากเอกสารที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม การแสดงความคิดเห็น การร่วมสนทนา การเสวนา และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการคำนวณหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าความเที่ยงตรง (validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุมและสอดคล้อง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธีของครอนบาช (Cronbach's Alpha Correlation Coefficient) แล้วนำมาสู่การสรุปเนื้อหาแนวทางในการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทย โดยใช้รูปแบบของการเขียนเป็นเชิงพรรณนา (descriptive report)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับแนวทางในการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิก ได้คำนึงถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยพิจารณาจากความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์ (Bridgman et al., 2019, pp.81-98) หลักการจัดสวัสดิการให้นักกีฬาของ (Henry I.P., 2013, pp. 356-373) และแนวนโยบายของคณะกรรมการโอลิมปิกนานาชาติ (International Olympic Committee, 2015) ที่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดสวัสดิการให้นักกีฬาส่งการจำแนกประเภทของสวัสดิการนั้น เปรียบได้กับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ คือ ปัจจัยสี่เพื่อให้ นักกีฬามีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภาวะจิตในการทุ่มเทให้กับการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นหลักประกันความมั่นคงในชีวิตให้กับนักกีฬา พบว่า ประเภทของสวัสดิการที่เหมาะสมและครอบคลุมแนวทางการจัดสวัสดิการให้นักกีฬาโอลิมปิก คือ

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

ตารางที่ 1 แสดงผลสรุปการวิเคราะห์เอกสารจากแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวทางในการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกไทย

แนวทางในการจัดสวัสดิการ ให้นักกีฬาโอลิมปิกไทย	กระทรวงแรงงาน, มปป.	กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของ มนุษย์, 2547	บงกช สุธาสร, 2557	ปรัชญาเดช เอ๊ะประโคน และ อารีย์ นัยพินิจ, 2560	International Olympic Committee, 2005	Henry I.P., 2013
- สวัสดิการด้านสุขภาพ อนามัย	✓	✓	✓	✓		
- สวัสดิการด้านการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- สวัสดิการด้านอาชีพ		✓			✓	✓
- สวัสดิการด้านเศรษฐกิจ และความมั่นคง			✓	✓		
- สวัสดิการด้านความ ปลอดภัย	✓		✓	✓		✓
- สวัสดิการด้านนันทนาการ			✓	✓		
- สวัสดิการด้านการให้ คำปรึกษาและแนะนำ					✓	

จากการสำรวจโดยแบบสอบถามในกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารระดับนโยบาย จำนวน 20 คน เป็นผู้บริหารจากสมาคมกีฬา คิดเป็นร้อยละ 90 ประกอบด้วย นายกสมาคมกีฬา รองเลขาธิการสมาคมกีฬา กรรมการบริหาร โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และอุปนายก เป็นผู้บริหารจากองค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 10 ประกอบด้วย อธิบดีกรมพลศึกษา คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการบริหารงานเป็นระยะเวลา 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

30 รองลงมาคือ ระยะเวลา 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 25 ระยะเวลา 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 20 ระยะเวลา 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.00 และ ระยะเวลา มากกว่า 20 ปี เป็นร้อยละ 10.00

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาโอลิมปิก จำนวน 77 คน เป็นนักกีฬาชาย 41 คน และนักกีฬาสตรี 36 คน) ส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 59.74 ช่วงอายุที่มีความถี่สูงสุดคือ 25- 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.74 มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ นับจำนวนครั้ง คือ 1 ครั้ง มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.04 รองลงมา คือ จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.19 เข้าร่วม 4 และ 5 ครั้ง มีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 2.60 สถานภาพทางการกีฬาในปัจจุบัน พบว่า สถานภาพที่ยังเป็นนักกีฬายู่คิดเป็นร้อยละ 48.05 (มีการฝึกซ้อมและแข่งขันสม่ำเสมอ) และมีสถานภาพเป็นอดีตนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 51.95 ชนิดกีฬาที่เข้าร่วมในโอลิมปิกเกมส์ คือ กรีฑา คิดเป็นร้อยละ 20.77 รองลงมา คือ ยกน้ำหนัก คิดเป็นร้อยละ 18.18 มวยสากล คิดเป็นร้อยละ 16.88 เทควันโด คิดเป็นร้อยละ 10.39 แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 6.49 ยิงปืน คิดเป็นร้อยละ 3.89 สำหรับ วูตวูว จักรยาน เรือพาย เรือใบ และเทนนิส มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.60 และชนิดกีฬาที่มี นักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันน้อยที่สุดคือ ยิงธนู ฟันดาบ ฟุตบอล กอล์ฟ ยูโด วินด์เซิร์ฟ ยิงเป้าบิน และเทเบิล เทนนิส มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.30

สถานภาพด้านอาชีพของนักกีฬาโอลิมปิกไทย พบว่า ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬามาก ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 ได้แก่ ครูสอนกีฬา โค้ช ผู้ฝึกสอน นักกีฬา ประกอบอาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับ กีฬา คิดเป็นร้อยละ 42.86 ได้แก่ รับราชการ (ทหาร ตำรวจ ไปรษณีย์ บุคลากรกรมพลศึกษา) และธุรกิจส่วนตัวอื่น ๆ เป็นต้น โดยรายได้ปัจจุบันของผู้ที่เป็นอดีตนักกีฬาโอลิมปิกส่วนใหญ่มีรายได้ที่ 20,001 - 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.78 ได้มาจากการเป็น โค้ช ผู้ฝึกสอน รับราชการ และนักกีฬา รองลงมาคือ มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.48 ได้มาจากการเป็นนักกีฬา โค้ช ผู้ฝึกสอน ธุรกิจส่วนตัว และอื่น ๆ ลำดับ รองลงไปคือ มีรายได้ 25,001 - 30,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 16.88 ได้มาจากธุรกิจส่วนตัว รับราชการ โค้ช ผู้ฝึกสอน และอื่นๆ มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.58 ได้แก่ อาชีพนักกีฬาเพียงอย่างเดียว มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อย ละ 14.29 ได้แก่ รับราชการ นักกีฬา ธุรกิจส่วนตัว โค้ชผู้ฝึกสอน และรายได้ 10,000 - 15,000 บาท

คิดเป็นร้อยละ 12.99 ได้แก่ อาชีพ ราชการ และ นักกีฬา (อาชีพอื่น ๆ ได้แก่ เกษตรกร ครู อาจารย์ ดารานักแสดง เกษียณอายุราชการ เป็นต้น)

สถานภาพด้านที่อยู่อาศัยของนักกีฬาโอลิมปิกไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีบ้านพักอาศัยส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 53.25 รองลงมาคือ บ้านพัก/แฟลต/หอพักของหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 29.87 เช่าซื้อหรือผ่อนชำระกับสถาบันการเงินอื่น คิดเป็นร้อยละ 6.49 ซึ่งมีค่าร้อยละเท่ากับเช่าบ้าน/เช่าหอพัก คิดเป็นร้อยละ 6.49 และอาศัยกับบิดามารดา ญาติหรือบุคคลอื่น คิดเป็นร้อยละ 2.60

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักการจัดสวัสดิการและการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักกีฬาโอลิมปิกไทยยังไม่มีความมั่นคงในชีวิตเท่าที่ควร โดยผู้บริหารและนักกีฬามีความคิดเห็นต่อความต้องการจัดสวัสดิการแก่นักกีฬาโอลิมปิก ด้วยการทำแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า แบบ 4 ระดับ คือ ต้องการมาก ต้องการ ต้องการน้อย และไม่ต้องการ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นต่อความต้องการจัดสวัสดิการหลักให้กับนักกีฬาโอลิมปิกไทย

ความต้องการต่อ	ผู้บริหาร		นักกีฬา	
	Mean $\pm$ SD.	ระดับความต้องการ	Mean $\pm$ SD.	ระดับความต้องการ
การจัดสวัสดิการให้แก่ นักกีฬาโอลิมปิกไทย				
- สวัสดิการด้านสุขภาพ	3.76 $\pm$ 0.46	มาก	3.68 $\pm$ 0.50	มาก
อนามัย				
- สวัสดิการด้านการศึกษา	3.56 $\pm$ 0.54	มาก	3.61 $\pm$ 0.66	มาก
- สวัสดิการด้านอาชีพ	3.59 $\pm$ 0.57	มาก	3.65 $\pm$ 0.52	มาก
- สวัสดิการด้านความมั่นคง	3.78 $\pm$ 0.42	มาก	3.71 $\pm$ 0.55	มาก
และความปลอดภัย				
- สวัสดิการด้านการให้	3.03 $\pm$ 0.63	มาก	3.25 $\pm$ 0.68	มาก
คำปรึกษาและแนะนำ				

เพื่อเป็นการส่งเสริมสวัสดิการ การบำรุงขวัญกำลังใจของนักกีฬา และสร้างความมั่นคงในชีวิต สวัสดิการที่เหมาะสมที่ควรจัดให้นักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทยครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน โดยกลุ่มตัวอย่าง เห็นความสำคัญและต้องการให้จัดสวัสดิการให้นักกีฬาโอลิมปิกเป็นดังนี้ คือ

1. สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย หมายถึง การดูแลสุขภาพและพลาสมาของนักกีฬาให้อยู่ใน สภาพที่เหมาะสม โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งผู้บริหารและนักกีฬาต่างมีความต้องการสวัสดิการด้านสุขภาพ อนามัยในระดับต้องการมาก (ค่าเฉลี่ยความต้องการ 3.76 และ 3.68) เหมือนกัน ซึ่งสวัสดิการที่กลุ่ม ตัวอย่างต้องการ ได้แก่ การให้ช่วยเหลือด้านค่ารักษาพยาบาล ตรวจสุขภาพร่างกายประจำปี ให้ความรู้ ด้านสุขภาพอนามัย อุบัติเหตุและความปลอดภัยจากการเล่นกีฬา และประกันสังคมหรือประกันสุขภาพ ผู้บริหารและนักกีฬาส่วนใหญ่มีความต้องการมากในทุก ๆ ด้าน

2. สวัสดิการด้านการศึกษา หมายถึง การส่งเสริมการศึกษาและการพัฒนาตนเองอย่าง ต่อเนื่องแก่นักกีฬา เช่น การส่งไปศึกษาต่อ การจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ได้แก่ โค้ช ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เป็นต้น ทั้งในขณะที่กำลังเล่นกีฬาและหลังจากที่เลิกเล่นแล้ว โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้บริหารและนักกีฬามีความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษาในระดับต้องการมากเหมือนกัน (ค่าเฉลี่ย ความต้องการ 3.56 และ 3.61) ต้องการให้จัดสวัสดิการในลักษณะของการให้โอกาสในการศึกษาจนจบ ปริญญาตรี ให้ทุนการศึกษาภายในประเทศ ให้ทุนการศึกษาต่อต่างประเทศสำหรับนักกีฬาที่ได้เหรียญ รางวัลจากการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ ให้ทุนการศึกษาแก่บุตรของนักกีฬาที่เสียชีวิตจากสาเหตุการ ฝึกซ้อมหรือการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ โครงการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารแก่นักกีฬา หรืออดีตนักกีฬา ผู้บริหารและนักกีฬาส่วนใหญ่มีความต้องการมากในทุก ๆ ด้าน

3. สวัสดิการด้านอาชีพ หมายถึง การสนับสนุนและส่งเสริมให้นักกีฬามีอาชีพ โดยกลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารมีความต้องการอยู่ในระดับต้องการมาก (ค่าเฉลี่ยความต้องการ 3.59) เช่นเดียวกับนักกีฬา (ค่าเฉลี่ยความต้องการ 3.65) สวัสดิการที่ต้องการ ได้แก่ การจ้างงานให้อดีต นักกีฬาโอลิมปิก การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้จ้างงานให้อดีตนักกีฬาโอลิมปิกต่อจน เกษียณอายุ ช่วยเหลือนักกีฬาให้มีอาชีพโดยการจัดฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น ช่วยเหลือด้านการเงินจาก

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

หน่วยงานภาครัฐเป็นกองทุนประกอบอาชีพต่าง ๆ ซึ่ง ผู้บริหารและนักกีฬาส่วนใหญ่มีความต้องการมากในทุก ๆ ด้าน

4. สวัสดิการด้านความมั่นคงและความปลอดภัย หมายถึง การสร้างความมั่นคงทางกายภาพ และความรู้สึกแก่นักกีฬา การส่งเสริมความปลอดภัยรวมไปถึงการประกันชีวิต เป็นต้น อาจจัดในรูปแบบของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การให้ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและความปลอดภัย การส่งเสริมกิจกรรมด้านความปลอดภัย การฝึกอบรม และการเตรียมความพร้อม เป็นต้น โดยผู้บริหารและนักกีฬา มีความต้องการสวัสดิการด้านนี้ในระดับต้องการมาก (ค่าเฉลี่ยความต้องการ 3.78 และ 3.71) เหมือนกัน สวัสดิการที่ต้องการ ได้แก่ รัฐบาลจัดให้มีกฎหมาย นโยบายและระเบียบในการคุ้มครองสิทธิของนักกีฬาโอลิมปิกด้านต่าง ๆ ค่ายังชีพรายเดือนสำหรับนักกีฬาที่ทุพพลภาพจากสาเหตุการฝึกซ้อม และจากการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ (จนกว่าจะเสียชีวิต) เงินสวัสดิการค่าครองชีพสำหรับนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ ให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวกรณีที่นักกีฬาเสียชีวิตจากการฝึกซ้อมและการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ สวัสดิการเงินช่วยเหลือแก่นักกีฬาโอลิมปิกผู้ประสบภัยพิบัติ และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้กับนักกีฬาโอลิมปิก ซึ่งผู้บริหารและนักกีฬาส่วนใหญ่มีความต้องการระดับมากในทุก ๆ ด้าน

5. สวัสดิการด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ หมายถึง การให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการแก้ปัญหาและการปฏิบัติตนแก่นักกีฬา เช่น ให้คำปรึกษาในด้านอาชีพ การให้คำปรึกษาด้านชีวิตครอบครัว และกฎหมายเกี่ยวกับกีฬา เป็นต้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและนักกีฬา มีความต้องการอยู่ในระดับเท่ากัน (ค่าเฉลี่ยความต้องการ 3.10 และ 3.39) สวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในระดับมาก ได้แก่ หน่วยงานบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย หน่วยงานให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการศึกษา หน่วยงานให้คำปรึกษาแนะนำในด้านอาชีพ นอกจากนี้ไปจากนี้ผู้บริหารมีความต้องการนักจิตวิทยาให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาชีวิตเพิ่ม ส่วนนักกีฬามีความต้องการด้านแพทย์ให้คำปรึกษา และแนะนำด้านสุขภาพ โดยผู้บริหารและนักกีฬาส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากเท่ากัน

การจัดลำดับความสำคัญในจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกไทย 5 ลำดับ พบว่า ประเด็นที่ผู้บริหารให้ความสำคัญมาเป็นลำดับแรก ได้แก่ สวัสดิการด้านอาชีพ มีความถี่สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 65.00 ลำดับที่สอง สวัสดิการด้านการศึกษา มีความถี่สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 40.00 ลำดับที่สาม สวัสดิการด้านความ

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

มั่นคงและความปลอดภัย มีความถี่สูงคิดเป็นร้อยละ 50.00 ลำดับที่สี่ สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย มีความถี่สูงคิดเป็นร้อยละ 40.00 และลำดับสุดท้าย สวัสดิการด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ มีความถี่สูงคิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนการจัดสวัสดิการที่นักกีฬาโอลิมปิกไทยให้ความสำคัญมาเป็นลำดับแรกเช่นเดียวกับผู้บริหาร คือ สวัสดิการด้านอาชีพ ความถี่สูงคิดเป็นร้อยละ 58.44 ลำดับที่สอง สวัสดิการด้านการศึกษา ความถี่สูงคิดเป็นร้อยละ 31.17 ลำดับที่สาม สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย ความถี่สูงคิดเป็นร้อยละ 35.06 ลำดับที่สี่ สวัสดิการด้านความมั่นคงและความปลอดภัย ความถี่สูงคิดเป็นร้อยละ 48.05 และลำดับสุดท้าย สวัสดิการด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ ความถี่สูงคิดเป็นร้อยละ 83.12

เมื่อการจัดลำดับความสำคัญในจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกไทย จำแนกตามอายุของนักกีฬา พบว่า

กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี และกลุ่มอายุ 25 – 40 ปี ให้ลำดับความสำคัญต่อการจัดการสวัสดิการที่เหมือนกัน คือ การจัดสวัสดิการด้านอาชีพ เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย และด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ ตามลำดับ

กลุ่มอายุ 41 – 60 ปี ให้ความสำคัญสวัสดิการด้านอาชีพ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย และ ด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ ตามลำดับ

กลุ่มอายุมาก 60 ปี ให้ความสำคัญสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย มาเป็นลำดับแรก รองลงไป คือ ด้านการศึกษา การด้านอาชีพ ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย และด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ ตามลำดับ

สำหรับนักกีฬาโอลิมปิก ผู้ซึ่งใช้ร่างกายฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาในนามของประเทศมาอย่างหนักหน่วง รัฐบาลควรจัดให้มีองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสำหรับการดูแลนักอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่นักกีฬาจะได้ไร้ความกังวลและปฏิบัติหน้าที่รับใช้ชาติอย่างเต็มความสามารถจัดสวัสดิการให้ครอบคลุมใน 5 ด้าน ดังแนวทางการจัดสวัสดิการในแต่ละด้านต่อไปนี้

สวัสดิการด้านอาชีพ เพื่อให้ให้นักกีฬาโอลิมปิกมีความมั่นคงในชีวิตหลังจากหมดสภาพจากการเป็นนักกีฬา หน่วยงานภาครัฐควรมีความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือองค์กรต่าง ๆ ในการช่วยเหลือให้นักกีฬาได้มีอาชีพ ดังนี้

1. มีกรอบตำแหน่งการจ้างงานนักกีฬาที่ผ่านการเป็นตัวแทนของประเทศไทยเข้าร่วมแข่งขันกีฬาโอลิมปิก บรรจุเป็นข้าราชการ โดยเฉพาะในหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกีฬา เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ที่มีอยู่ในทุกจังหวัด สถาบันการพลศึกษา โรงเรียนกีฬา รวมถึงหน่วยงานของตำรวจและทหาร เป็นต้น เพื่อให้ให้นักกีฬาเหล่านั้นได้ใช้ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญที่มีมาถ่ายทอดต่อ ได้มีงานทำในภูมิสำเนาและเป็นการกระจายลงสู่ภูมิภาค ซึ่งจะต้องมีหลักเกณฑ์ มาตรการและระเบียบแบบแผนระบุให้ชัดเจน และรัฐบาลควรกำหนดให้เป็นนโยบายระดับชาติ

2. มีการจ้างงานสำหรับนักกีฬาโอลิมปิก โดยภาคธุรกิจ/ภาคเอกชนที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับกีฬา หรือมีความต้องการสนับสนุนช่วยเหลือนักกีฬา ซึ่งหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกให้ขึ้นอยู่กับหน่วยงานนั้น ๆ โดยมีหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ประสานงาน

3. ส่งนักกีฬาไปอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ โดยจัดให้มีการฝึกอบรมวิชาชีพที่สามารถนำไปเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ อาจตั้งเป็นศูนย์ฝึกอบรมหรือส่งเสริมอาชีพให้กับนักกีฬาโอลิมปิก รวมทั้งส่งนักกีฬาไปอบรมเป็นผู้ฝึกสอน/ผู้ตัดสินกีฬา ให้มีการพัฒนาทักษะ เพื่อใช้ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ด้านกีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อไป

สวัสดิการด้านศึกษา เพื่อให้ให้นักกีฬาได้มีวิชาความรู้ติดตัว ได้รับการศึกษาในระดับสูง ช่วยให้มีทักษะ ทำให้มีงานทำที่ดี มีความมั่นคง มีรายได้มาเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ควรมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันการศึกษา องค์กรกีฬาเพื่อหาแนวทางร่วมกัน เพื่อให้มีสิทธิพิเศษสำหรับนักกีฬา ดังนี้

1. มีนโยบายของรัฐในการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาสำหรับนักกีฬาที่ชัดเจน เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาให้นักกีฬามีความรู้เฉพาะในด้านต่าง ๆ

2. มีทุนการศึกษาสำหรับนักกีฬาโอลิมปิก ได้แก่ ทุนการศึกษาภายในประเทศ โดยช่วยให้นักกีฬาได้มีโอกาสในการศึกษาจนจบระดับปริญญาตรีเป็นขั้นต่ำ และทุนการศึกษาในต่างประเทศ ซึ่งต้องตั้งหลักเกณฑ์ให้ชัดเจน โดยมีเงื่อนไขเฉพาะในการคัดเลือกสำหรับนักกีฬาที่มีผลงานเหมาะสม

3. มีสถาบันการศึกษาเฉพาะทางสำหรับนักกีฬาระดับการศึกษา โดยมีอาจารย์และบุคลากรกีฬาที่เชี่ยวชาญครบในสหวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อสร้างนักกีฬาให้มีความสามารถทางการกีฬาในระดับที่สูงขึ้นและต่อยอดถึงการเป็นนักกีฬาอาชีพ

4. มหาวิทยาลัยมีโควตาพิเศษสำหรับรับนักกีฬาเข้าศึกษาต่อ และมีระบบที่ให้ความยืดหยุ่นสำหรับนักกีฬา ซึ่งไม่ควรใช้เกณฑ์เดียวกันกับของนักศึกษาทั่วไป เนื่องจากนักกีฬามีเวลาน้อยกว่าคนปกติทั่วไป มีโครงการสอนพิเศษสำหรับนักกีฬา เพื่อให้สามารถเรียนได้ทันในชั้นเรียน มีหลักสูตรเฉพาะทางกีฬาให้นักกีฬาได้เลือกเรียน เป็นต้น

5. จัดโครงการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้นักกีฬาสามารถเข้าร่วมได้ เนื่องจากปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในการติดต่อประสานงาน การเรียน และการทำงาน

สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย เนื่องจากนักกีฬาได้ใช้ร่างกายในการฝึกซ้อมและแข่งขันหนักมากกว่าคนปกติทั่วไป ปัญหาทางด้านสุขภาพอนามัยจะเกิดขึ้นเร็วและมีอัตราที่สูงกว่าคนทั่วไป ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการดำรงชีวิต จึงควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาแนวทางด้านนี้ให้ชัดเจน เพื่อให้ได้ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าช่วยพัฒนาประเทศ ดังนี้

1. มีโครงการตรวจสุขภาพประจำปีสำหรับนักกีฬาในโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่ง ปีละ 1 ครั้ง โดยระบุช่วง วัน เวลา ของการให้บริการ และกำหนดสิทธิการตรวจที่ชัดเจน มีหน่วยงานรับผิดชอบประสานความร่วมมือระหว่างนักกีฬาและโรงพยาบาล

2. นักกีฬาโอลิมปิกสามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ โดยมีหลักเกณฑ์ของวงเงินที่เหมาะสม

3. ทำประกันสังคมหรือประกันสุขภาพให้กับนักกีฬาตลอดชีพ โดยจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบประสานงานขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานสวัสดิการสังคม

4. มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับด้านสุขภาพอนามัย อุบัติเหตุ และความปลอดภัยอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้สามารถส่งเสริม ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพตัวเองได้อย่างถูกต้องวิธี

สวัสดิการด้านความมั่นคงและปลอดภัย เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงในชีวิตหลังจากหมดสถานภาพจากการเล่นกีฬา ต้องมีการจัดทำระเบียบคุ้มครอง ส่งเสริมและพัฒนา โดยรัฐบาล เพื่อให้ นักกีฬามีความมั่นคงในชีวิต ดังนี้ การมีนโยบายให้ค่าจ้างชดเชยรายเดือนสำหรับนักกีฬาที่ทุพพลภาพจาก

สาเหตุการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาโอลิมปิก การมีเงินช่วยเหลือสำหรับนักกีฬาและครอบครัว ที่ประสบภัยพิบัติอย่างเหมาะสม และการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้กับนักกีฬาโอลิมปิก

สวัสดิการด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ ควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านกฎหมาย ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสุขภาพ และด้านปัญหาชีวิตอื่น ๆ เพราะในระยะแรก ๆ ของการเปลี่ยนสภาพจากนักกีฬาไปสู่คนปกติ นักกีฬาส่วนใหญ่จะยังปรับตัวเองไม่ค่อยได้ว่าจะหันไปในทิศทางใด จึงต้องมีที่ปรึกษา ผู้แนะนำแนวทาง

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจากเอกสาร (documentary research) และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกมีความสำคัญมาก เพื่อให้ให้นักกีฬามีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภาวะจิตในการทุ่มเทให้กับการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นหลักประกันความมั่นคงในชีวิตให้กับนักกีฬา สวัสดิการที่เหมาะสมที่ควรจัดให้นักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทยมี 5 ด้าน คือ

1. สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย เป็นสวัสดิการที่ต้องการในระดับมาก เพื่อให้ความช่วยเหลือกรณีให้นักกีฬาเจ็บป่วย เนื่องจากมีการใช้ร่างกายอย่างหนักจากการฝึกซ้อมและแข่งขันในโอลิมปิกเกมส์ นักกีฬาต้องได้รับการดูแลสุขภาพร่างกายให้อยู่ในสภาพปกติ เพราะสุขภาพอนามัยเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ตัวบ่งชี้สำคัญในการดำรงชีวิต ดังนั้นจึงควรมีแนวทางการดูแลด้านนี้ให้ชัดเจน เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าได้กลับมาช่วยพัฒนาประเทศต่อไป และต้องไม่น้อยกว่าสิทธิขั้นพื้นฐานที่ควรจะได้รับ ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องดูแลจัดให้นักกีฬาได้รับที่เป็นไปตามข้อกำหนดของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2547) สอดคล้องกับ รพีพรรณ คำหอม (2557) ประชาชนพึงได้รับการป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บ การรักษาพยาบาล การส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศใด อายุใด วัยใด เชื้อชาติใด ศาสนาใด อยู่ในภูมิภาคใด หรือมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับใดก็ตาม พึงได้รับบริการสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัยที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง เสมอภาคและเป็นธรรม ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหาของบุคคลและสังคมสำหรับนักกีฬาโอลิมปิกควรมีรายละเอียดของการจัดสวัสดิการที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป เพราะใช้ร่างกายอย่างหนัก เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุนักกีฬามักจะเกิดโรคประจำตัวและเจ็บป่วยมากกว่าบุคคลทั่วไป อีกทั้ง วรดี ศิริชา (2563, น.48-60) พบว่า วัยสูงอายุมีความคาดหวังต่อนโยบายการดูแลสุขภาพ

ผู้สูงอายุและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับมาก โดยมีความคาดหวังสูงกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และจากการตัดสินใจคุณค่าของนโยบายการดูแลผู้สูงอายุระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับเกณฑ์ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ในประเด็นการอำนวยความสะดวกของสถานบริการ การให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องสุขภาพ และสวัสดิการการรักษาพยาบาลตามสิทธิ์ของผู้สูงอายุ เพื่อช่วยลดความรุนแรงของปัญหาสุขภาพที่จะเกิดขึ้นในวัยสูงอายุนั้น การดูแลสุขภาพสำหรับนักกีฬาโอลิมปิกต้องให้ความสำคัญมาตั้งแต่ช่วงฝึกซ้อมกีฬาและตลอดต่อเนื่องไป การลงแข่งขันในโอลิมปิกเกมส์เปรียบเสมือนการทำงานให้กับประเทศชาติโดยใช้ร่างกายอย่างหนักหน่วง การจัดสวัสดิการด้านนี้ รัฐบาลจึงควรให้ความสำคัญ รับผิดชอบดูแลเหมือนการดูแลพนักงานในบริษัท โดยเฉพาะการช่วยเหลือด้านค่ารักษาพยาบาล (เบิกได้จนกว่าจะเสียชีวิต) การตรวจสุขภาพร่างกายประจำปี การให้ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย อุบัติเหตุและความปลอดภัยจากการเล่นกีฬา และการจัดทำประกันสังคมหรือประกันสุขภาพให้นักกีฬาโอลิมปิก เป็นต้น

2. สวัสดิการด้านการศึกษา เป็นสวัสดิการที่มีความต้องการในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬามีร้อยละของความต้องการสูงกว่าผู้บริหาร กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า การได้รับการศึกษาช่วยให้นักกีฬามีทักษะที่ดี เมื่อเรียนจบจะได้มีความรู้ติดตัวไปตลอดชีวิตและช่วยให้มีงานทำที่ดี มีรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัว โดยไม่เป็นภาระต่อสังคม หากมีการจัดระบบทุนการศึกษาให้นักกีฬาโอลิมปิกควรสนับสนุนทางการเงินที่ครอบคลุมค่าเล่าเรียน ค่าที่พัก หรือค่าเอกสารตำรา จัดให้มีโครงการพิเศษในมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักกีฬาโอลิมปิกสามารถเรียนและฝึกกีฬาไปพร้อมกันได้ จัดระบบการบริหารหลักสูตรสำหรับนักกีฬาโดยเฉพาะ หรือจัดตารางเรียนพิเศษสำหรับนักกีฬา โดยแบ่งกลุ่มนักกีฬาตามระดับความสามารถ เช่น เรียนตามตารางปกติ เรียนบางส่วนและขอตัวไปฝึกซ้อมและไม่มีเวลาเรียนตามตารางปกติต้องฝึกซ้อมตลอดปี โดยจัดให้มีฝ่ายติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและกีฬา เพื่อช่วยให้นักศึกษาที่เป็นนักกีฬาไม่มีปัญหาเรื่องเวลาเรียนและสามารถเข้าร่วมการฝึกซ้อมและแข่งขันได้ (อำพร ศรียาภย์, 2557, น.305; และ Henry, 2013, p.356-373) จัดโปรแกรมพิเศษเพื่อสนับสนุนให้นักกีฬาได้เล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มสมรรถนะของตนเองให้สูงขึ้น จนสามารถเข้าร่วมแข่งขันในโอลิมปิกเกมส์ได้อีก สอดคล้องกับ Sriyaphai, Samahito, and Swatdikiat (2015, pp.32-46) ที่ว่า สถาบันการศึกษาควรมีโครงการชั้นเรียนพิเศษสำหรับนักกีฬาผู้มีความสามารถสูง รวมทั้งต้องทำความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในชนิดกีฬาที่มือนักกีฬาที่มีความสามารถระดับสูง ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมวางแผนการเรียนให้นักกีฬากลุ่มนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาเวลาเรียนไม่พอหรือ

การเลิกเล่นกีฬากลางคัน จะเป็นการช่วยส่งเสริมและพัฒนา กีฬาชาติ และยังช่วยเพิ่มมูลค่าของสถาบันการศึกษา (Mitic, 2009) ได้อีกทางหนึ่งด้วย จึงควรจัดให้นักกีฬาโอลิมปิกได้มีโอกาสเข้าศึกษาจนจบปริญญาตรี มีทุนการศึกษาภายในประเทศ มีทุนการศึกษาต่อในต่างประเทศสำหรับนักกีฬาที่ได้เหรียญรางวัลจากการแข่งขัน มีทุนการศึกษาแก่บุตรของนักกีฬาที่เสียชีวิตจากสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมหรือจากการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ และมีโครงการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศแก่นักกีฬาหรืออดีตนักกีฬา

3. สวัสดิการด้านอาชีพ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความต้องการในระดับมาก โดยต้องการให้จัดสวัสดิการในลักษณะของการช่วยเหลือด้านอาชีพ เพื่อเพิ่มความมั่นคงในชีวิต ให้มีอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้หลังจากเลิกเป็นนักกีฬา หรือส่งไปอบรมพัฒนาทักษะในการเป็นผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬาในหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อจะได้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทางด้านกีฬาที่มีประโยชน์กลับมาพัฒนาประเทศต่อไป รวมทั้งการจัดฝึกอบรม/สอนอาชีพระยะสั้น ให้สามารถนำไปประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ และจัดให้มีอัตราตำแหน่งบรรจุเป็นราชการให้กับนักกีฬาโอลิมปิก สอดคล้องกับ ศรีทัพบิม พานิชพันธ์ (2534) กล่าวไว้ว่า ประชาชนควรมีงานทำที่ทำให้มีรายได้อย่างน้อยต้องเพียงพอแก่การดำรงชีวิต มีงานทำที่มีสวัสดิการที่ดีหรืออย่างน้อยต้องตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งงานที่ทำต้องไม่เสี่ยงต่อการเจ็บป่วย อุบัติเหตุและอุบัติเหตุต่าง ๆ ไม่เป็นงานที่สร้างความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ผิดศีลธรรมหรือผิดกฎหมาย มีความภาคภูมิใจในงานที่ทำ และมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานนั้น ๆ ต้องได้รับรายได้และสวัสดิการจากการทำงานอย่างเสมอภาคเท่าเทียมและยุติธรรม โดยได้รับความคุ้มครองจากหน่วยงาน หรือองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการให้โบนัสนักกีฬาโอลิมปิก International Olympic Committee (2005) ได้จัดทำโครงการ “Athlete Career Programme (ACP)” ขึ้นมาตั้งแต่ปี ค.ศ.2005 โดยความร่วมมือกับ Adecco ซึ่งเป็นภาคเอกชน เพื่อช่วยเหลือนักกีฬาโอลิมปิกที่เลิกเล่นกีฬาแล้วหรือผู้ที่เตรียมการจะเลิกเล่นกีฬา ให้มีทักษะในด้านการเปลี่ยนถ่ายจากการเล่นกีฬาไปมีอาชีพใหม่ ซึ่งได้ดำเนินการมาแล้วใน 5 ทวีป กว่า 100 ประเทศ ทั่วโลก ดังนั้น เพื่อให้การจัดสวัสดิการด้านอาชีพของนักกีฬาโอลิมปิกไทย เป็นประโยชน์ มีความเหมาะสม และตรงกับความต้องการของนักกีฬา ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีโครงการจ้างงานให้นักกีฬาโอลิมปิก เช่น มีตำแหน่งงานหรือโอกาสได้รับการจ้างงาน โดยหน่วยงาน/รัฐบาลได้จัดเตรียมไว้สำหรับนักกีฬาโอลิมปิก มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการจ้างงานให้นักกีฬาโอลิมปิก ต่อจนกว่าจะเกษียณอายุ ช่วยเหลือนักกีฬาให้มีอาชีพ โดยการจัดฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น เช่น

จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬา อาทิ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรืออาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับกีฬา เป็นต้น รวมทั้งการช่วยเหลือด้านการเงินจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเป็นกองทุนให้การประกอบอาชีพต่าง ๆ

4. สวัสดิการด้านความมั่นคงและปลอดภัย กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มยังมีความต้องการอยู่ในระดับมากเช่นกัน เป็นการสร้างความมั่นคงทางกายภาพและความรู้สึกแก่นักกีฬา ส่งเสริมความปลอดภัย และการประกันชีวิต เป็นต้น สวัสดิการที่เกี่ยวข้อง เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุและความปลอดภัย การส่งเสริมกิจกรรมด้านความปลอดภัย การฝึกอบรม และการเตรียมความพร้อม เป็นต้น นักกีฬาโอลิมปิกควรมีหน่วยงานดูแลเรื่องสวัสดิการคุ้มครองค่าครองชีพ มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และมีค่าตอบแทนที่เหมาะสม จากภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้รู้สึกว่ามี ความมั่นคงในชีวิต และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างไร้ข้อกังวล ดังที่ บงกช สุธาสรร (2557) และ Henny (2013, pp.356-373) ได้กล่าวว่า การจัดสวัสดิการด้านความมั่นคง มีจุดประสงค์เพื่อให้ความมั่นคงแก่พนักงานในขณะปฏิบัติหน้าที่และเมื่อออกจากงานไปแล้ว สวัสดิการที่ช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจจะทำให้พนักงานรู้สึกถึงความมั่นคงในชีวิต สวัสดิการด้านความมั่นคงและความปลอดภัยจัดขึ้นเพื่อช่วยพนักงานให้มีความมั่นคงในชีวิตของพนักงานและครอบครัว ไร้ความกังวล ช่วยให้ปฏิบัติงานได้เต็มที่ จะนำมาซึ่งความทุ่มเทในการทำงาน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของงานให้สูงขึ้นอีกด้วย (รพีพรรณ คำหอม, 2557; Gates L.B, A. Hughes and Da Hye Kim, 2015, pp. 323-340) ดังนั้น นักกีฬาโอลิมปิกไทยควรได้รับสวัสดิการด้านความมั่นคงและปลอดภัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้ การมีกฎหมาย นโยบายและระเบียบในการคุ้มครองสิทธิของนักกีฬาโอลิมปิกด้านต่าง ๆ มีค่าจ้างชดเชยเดือนสำหรับนักกีฬาที่ทุพพลภาพจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา (จนกว่าจะเสียชีวิต) มีเงินสวัสดิการค่าครองชีพสำหรับนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ มีการให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวในกรณีที่นักกีฬาเสียชีวิตจากการฝึกซ้อมและการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ มีสวัสดิการด้านการเงินช่วยเหลือนักกีฬาโอลิมปิกผู้ประสบภัยพิบัติ และมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้กับนักกีฬาโอลิมปิก

5. สวัสดิการด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ หมายถึง การให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการแก้ปัญหาและการปฏิบัติตนแก่นักกีฬา เช่น ให้คำปรึกษาในด้านอาชีพ การให้คำปรึกษาด้านชีวิตครอบครัว และกฎหมายเกี่ยวกับกีฬา เป็นต้น โดยผู้บริหาร และนักกีฬาโอลิมปิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในทิศทางเดียวกันว่า ต้องมีการจัดสวัสดิการด้านการให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักกีฬาโอลิมปิกเป็นการเฉพาะ จะช่วยนักกีฬาที่มีปัญหากับชีวิตหรือไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องการใช้ชีวิต ทำให้เขา

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

เข้าใจตนเองและเข้าใจปัญหา ช่วยให้มีความรู้ มีทักษะในการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสม เช่น มีนักจิตวิทยาให้คำปรึกษา ช่วยให้นักกีฬามีความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น สร้างสังคม สร้างความรักสามัคคี ช่วงปรับสภาพจากการเป็นนักกีฬาไปสู่การทำงาน หรือการใช้ชีวิต โดยเฉพาะวัยเรียนระดับปริญญาตรีซึ่งเป็นวัยที่เป็นนักกีฬามาก มีความต้องการคำปรึกษาและแนะนำในระดับมากและต้องการในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ติดต่อสื่อสารกันได้รวดเร็ว (สุดาสุวรรณค์ งามมงคลวงศ์ และทรงพล นครเลิศเรืองศักดิ์, 2017, น. 81-89) โดยกลุ่มตัวอย่างต้องการให้จัดสวัสดิการในด้านต่าง ๆ ดังนี้ จัดให้มีหน่วยงานบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย มีหน่วยงานให้คำปรึกษาและคำแนะนำในด้านการศึกษาแก่นักกีฬาโดยเฉพาะ มีหน่วยงานให้คำปรึกษาและคำแนะนำในด้านอาชีพ มีนักจิตวิทยาให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาชีวิต ตลอดจนมีแพทย์ให้คำปรึกษาและแนะนำในด้านสุขภาพ ดังที่ International Olympic Committee (2015) จัดโปรแกรมอาชีพสำหรับนักกีฬาของคณะกรรมการโอลิมปิกนานาชาติ (International Olympic Committee Athlete Career Workshop: IOC ACP) โดยวิทยากรให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนอนาคต ในช่วงที่ยังเป็นนักกีฬาจนถึงเลิกเล่นกีฬาไปแล้ว แนะนำการวางแผนในเรื่องการศึกษา ว่าควรทำอย่างไรให้สามารถประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาและการศึกษาไปพร้อม ๆ กันได้ การเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง โดยสอนวิธีการเขียนใบประวัติส่วนบุคคล ที่ใช้ในการสมัครงาน แนะนำรูปแบบการสัมภาษณ์งาน และการสร้างเครือข่ายให้ตนเอง เพื่อช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จตั้งแต่ยังเป็นนักกีฬา จนเลิกเล่นกีฬา และมีอาชีพที่สามารถดูแลตนเองได้

การจัดสวัสดิการที่เหมาะสมให้กับผู้ที่อยู่ในองค์กรเป็นสิ่งสำคัญ เพราะหากพนักงานหรือบุคลากรมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการที่ได้รับ ทำให้เขาารู้สึกว่ามีความมั่นคงและมีสุขในการทำงาน สวัสดิการที่ได้รับควรครอบคลุมในทุกมิติ โดยสวัสดิการพื้นฐานที่ตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของการดำรงชีวิต (Bridgman et al., 2019, pp.81-98) ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และส่วนที่เพิ่มเติมอื่น ๆ ขึ้นกับลักษณะธุรกิจและลักษณะงานขององค์กร ประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และความสามารถในการจ่ายขององค์กร (ภาวิณี เพชรสว่าง คณะ. 2560, น. 54-67) สวัสดิการที่ควรได้รับ ได้แก่ สวัสดิการด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงความปลอดภัย ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ และด้านนันทนาการ การจัดสวัสดิการที่สร้างความมั่นคงและพึงพอใจของพนักงานจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพของงานที่สูงขึ้น ดังที่ ปริญญาถ เฮอร์ประโคน และอารีย์ นัยพินิจ (2560, น. 42-58). ศึกษาพบว่า สวัสดิการการทำงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานธนาคารสงเคราะห์อย่างมี

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

นัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 (Gates L.B, A. Hughes & Da Hye Kim, 2015, pp. 323-340) สวัสดิการที่ได้รับมีอิทธิพลโดยตรงต่อความสามารถและทัศนคติต่อการพัฒนางาน ซึ่งอาจจะเริ่มทำให้มีความชัดเจนที่ระดับหัวหน้างานก่อน และจัดทำแนวทางปฏิบัติสำหรับการจ้างงานที่ชัดเจน จะก่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพตามมา เช่นเดียวกับนักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทยที่เปรียบได้กับพนักงานขององค์กร ๆ หนึ่ง ที่ต้องใช้ร่างกายในการทำงานโดยการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาในนามของประเทศอย่างหนักหน่วง รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดสวัสดิการสำหรับการดูแลนักกีฬาโอลิมปิกเป็นการเฉพาะ ที่ครอบคลุมด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความมั่นคงและปลอดภัย และด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้เกิดประโยชน์กับนักกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทย ช่วยให้นักกีฬาได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม และเป็นหลักประกันความมั่นคงในชีวิต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำแนวทางที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นข้อพิจารณาประกอบการจัดทำแผนการดำเนินงาน และปรับใช้ในการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาโอลิมปิกแบบต่อเนื่อง ยั่งยืน ควรจัดให้มีหน่วยงานหรือมีผู้รับผิดชอบเฉพาะในการจัดทำฐานข้อมูล ดูแล และติดตามความเป็นอยู่ของนักกีฬาโอลิมปิกโดยเฉพาะ จัดสวัสดิการให้นักกีฬาโอลิมปิกครอบคลุมและต่อเนื่องจนตลอดชีพของนักกีฬา

References

- Bridgman, T., Cummings, S., & Ballard, J. (2019). Who built Maslow's pyramid? A history of the creation of management studies' most famous symbol and its implications for management education. *Academy of Management Learning & Education*, 18(1), 81-98.
- Gates, L. B., Hughes, A., & Kim, D. H. (2015). Influence of staff attitudes and capacity on the readiness to adopt a career development and employment approach to services in child welfare systems. *Journal of Public Child Welfare*, 9(4), 323-340.
- Henry, I. (2013). Athlete development, athlete rights and athlete welfare: A European Union perspective. *International Journal of the History of Sport*, 30(4), 356-373.

ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม) ๒๕๖๔

Volume 15 Number 2 (July-December) 2021

วารสารสนวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

- Heprakhon, P., & Naipinit, A. (2017). The relationship between work welfare and performance of employees Government Housing Bank of the North-Eastern. *MBA-KKU Journal*, 10(1), 42-58. (in Thai)
- International Olympic Committee. (2005). *Athletes' kit IOC Athlete career programme*. Lausanne: Switzerland.
- International Olympic Committee. (2015). *The IOC annual report: Credibility, Sustainability and Youth*. Lausanne: Switzerland.
- Khamhom, R. (2014). *Social welfare and Thai society* (4th ed.). Bangkok: Thammasat University Press. (in Thai)
- Ministry of Social Development and Human Security. (2007). *Regulations of the Ministry of Social Development and Human Security: The payment of subsidies to help people affected by social problems in an emergency B.E. 2547*. Retrieved January 9, 2021, from <http://law.m-society.go.th>. (in Thai)
- Mitic, D. (2009). The role of university sport in education and society. In *FISU Conference 25th Universiade Proceedings* (pp. 147-149). University of Belgrade, Serbia.
- Ngammongkolwong, S., & Nakharacruangsak, S. (2017). current situation and demands of information system for giving advice to undergraduate students of private universities of Thailand. *Journal of Humanities and Social Sciences Thonburi University*, 11(24), 81-89. (in Thai)
- Panichphan, S. (1991). *Fundamentals of social work*. Bangkok: Thammasat University Press. (in Thai)
- Peachpumpisal, C. (2015). Caregiver in Parkinson's disease patient. *Journal of Phrapokklao Nursing College*, 26, 111-116. (in Thai)
- Petchsawang, P., Srisuk, S., Kumpalanuwat, D., & Veeravutthiphol, S. (2017). Managing employee benefits in organizations. *Business Review Journal*, 9(2), 54-67. (in Thai)
- Rogge, J. (2002). *International Athletic Conference 2002*. Lausanne: Switzerland.

วารสารสนวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

- Siricha, W. (2020). Health status and expectation to the case policy for elderly of the elderly in Songkhla Province. *Academic Journal of Mahasarakham Provincial Public Health Office*, 4(8), 48-60. (in Thai)
- Srisa-san, B. (2017). *Preliminary research* (10th ed.). Bangkok: Suveeriyasan. (in Thai)
- Sriyabyaya, A. (2014). *Sports management in the educational institute for the development of national sports* (Doctoral dissertation). Kasetsart University, Bangkok. (in Thai)
- Sriyabyaya, A., Samahito, S., & Swatdikiat, P. (2015). Managing sport in educational institutes for national sports development. *ABAC Journal*, 35(2), 32-46.
- Sutathon, B. (2014). *Opinions on welfare of employees of small Tannery industry at 30th km. Sukumvit Road Samut Prakan Province* (Master's thesis). Dhonburi Rajabhat University, Bangkok. (in Thai)